

friet det Løfte, at der under en socialdemokratisk Regering vilde blive Arbejde og god Fortjeneste for alle, men der var blevet en ganske god Fortjeneste for en lille Del af Befolkningen, Arbejdsløshed for mange, mange flere og Dyrtid for alle.

Ordføreren for Det konservative Folkeparti, *Christmas Møller*, henvendte indledningsvis nogle replicerende Bemærkninger til Hartvig Frisch og kom derefter ind paa Spørgsmaalene om *Forsvar og Udenrigspolitik*, særlig *Danmarks nordiske Politik*. Det kunde formentlig ikke bestrides, at den udenrigspolitiske Stilling var blevet ændret ved Udenrigsministerens Erklæring i Folkeforbundets Møde den 1. Juli 1936 og ved den Stilling, som Ministeren — i øvrigt med Tilslutning fra saa at sige alle Sider — i det hele havde indtaget med Hensyn til Medlemskab af Folkeforbundet. Men man havde ikke draget Konsekvenserne heraf, idet man hverken havde givet Offentligheden klar Besked om Danmarks forandrede udenrigspolitiske Stilling eller taget Forsvarsspørgsmaalet op til fornyet Drøftelse. De Konservative vilde indtrængende henstille til Regeringen at overveje, om der ikke kunde komme en Forhandling i Stand mellem Sagskundskaab og politisk Repræsentation vedrørende denne Sag, og de mente tillige, at Spørgsmaalene om, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang de nordiske Lande, særlig Danmark, Sverige og Norge, kunde og vilde støtte hinanden paa det økonomiske og det forsvarsmæssige Omraade, burde tages op til Drøftelse mellem Landene. — Om *Forfatningsspørgsmaalet* maatte der nu ventes Besked fra Regeringer; men foruden selve Forfatningsbestemmelserne vilde det sikkert være rimeligt at inddrage forskellige andre Emner under en kommende Grundlovsrevision, f. Eks. om Anvendelse af Folkeafstemning i en vis Udstrækning, om fremmedes Adgang til at eje dansk Jord, om Afskedigelse af Embedsmænd ved Dom, om Begrundelse af Forvaltningens Afgørelser, om Hindring af udenlandske Magters eller Organisationers Støtte til et dansk Parti og om, at kun politiske Foreninger og Organisationer, som tydeligt angiver det politiske som deres Maal, har Ret til at anvende hele deres Indtægt eller en stor Del af denne til politiske Formaal. — De Konservative var enige i, at *Statsfinanserne* skal være i Orden, men det kunde ikke være Opgaven at opkræve større Beløb end fornødent, og man vilde derfor stille Forslag om at anvende en Del af Overskuddet paa Statsregnskabet dels til Tilbagebetaling til Skatheyderne, dels til Ikke-Optrækning af Landbrugets Skatter. I øvrigt frembød den *økonomiske Situation* ikke noget lyst Billede, selv om Konjunkturerne havde været relativt gode i nogle faa Maaneder; Landbrugets Forrentningsprocent var kun det